

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autorka: Kateřina Kovářová

Studijní program: B7570 Specializace v pedagogice

Studijní obor: Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání

Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Téma: Dvakrát Oněgin. Porovnání dvou divadelních adaptací románu A. S. Puškina

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Sommer

Oponentka práce: Mgr. Jana Kostincová, Ph.D.

Bakalářská práce Kateřiny Kovářové je zaměřena na Puškinova *Evžena Oněgina*, který byl v posledních letech uveden hned na několika českých divadelních scénách. Autorka si z nich zvolila dvě verze *Evžena Oněgina* (Divadlo Petra Bezruče, rež. Jan Mikulášek – Klicperovo divadlo, rež. SKUTR) a rozhodla se je mezi sebou porovnat. Román samozřejmě musel být pro divadlo nejprve adaptován, takže autorka zároveň ve svém rozboru pracovala i s různými překlady a dramaturgiemi románu.

V první části práce autorka píše o starší, ostravské inscenaci – soustředí se jak na charakteristiku a historii divadla, tak na stručné profesní životopisy tvůrců inscenace. Následně se zabývá scénářem, hudbou, kulisami, rekvizitami a osvětlením, na což navazuje podkapitola *Interpretace postav a herci*. Stejně je strukturována i druhá část práce, která se zabývá *Evženem Oněginem* v královéhradeckém Klicperově divadle. Před *Závěr* je umístěna ještě nedlouhá kapitola s názvem *Komparace inscenací*. V té autorka shrnula své poznatky a postřehy naznačené už na předchozích stránkách. Zařazení této kapitoly lze jedině ocenit, ač si lze představit, že právě tato kapitola bude vzhledem k názvu bakalářské práce rozsáhlejší.

Za nejzdařilejší považují podkapitoly, v nichž autorka analyzuje scénáře obou inscenací. Kateřině Kovářové se daří nacházet podstatné změny a úpravy, posuny významů apod., jimiž si režiséři a dramaturgové původní text přizpůsobovali vlastní interpretaci románu.

K posouzení dalších charakteristik inscenací – hudby, kostýmů, osvětlení... posloužily autorce záznamy inscenací získané z obou divadel. Zvláště (avšak nejen) při psaní podkapitol týkajících se interpretace postav si autorka výrazně pomohla postřehy divadelních kritiček a kritiků. Využití rozmanitých a relevantních zdrojů je tak téměř příkladné, ačkoliv za úvahu

by samozřejmě ještě stálo výraznější využití odborné literatury zabývající se tvorbou A. S. Puškina a podnětné pro autorku mohlo být i to, kdyby kontaktovala samotné tvůrce.

Od bakalářské práce Kateřiny Kovářové by vzhledem ke zvolenému tématu jistě bylo možné očekávat hlubší a promyšlenější závěry. Málokdy se autorka vyrovná některým postřehům divadelních kritiků a kritiček, což si myslím, že je způsobeno především nepříliš bohatou diváckou (a čtenářskou) zkušeností. To se v práci projevilo např. v některých hodnoceních. Nelze zcela souhlasit s tím, že se „inscenace navzájem značně odlišují“ (str. 8) – umím si představit mnohem rozdílnější přístupy k předloze.

Přestože se však autorce potenciál tématu nepodařilo zcela vyčerpat, patrná je (úspěšná) snaha nic důležitého neopomenout. Bohatá obrazová příloha je velkým přínosem práce a je mrzuté, že se autorce nepodařilo získat kvalitnější fotografie.

Otázky k obhajobě:

Která z inscenací byla dle Vašeho názoru bližší literární předloze a čím?

Která scéna z každé z vybraných inscenací byla dle Vašeho mínění nejzdařilejší a proč?

Viděla jste kromě obou zvolených inscenací ještě jiné od stejných režisérů?

Můžete porovnat *Evžena Oněgina* z Klicperova divadla s dalšími královéhradeckými adaptacemi ruských románů z posledních sezón (*Anna Karenina*, *Bratři Karamazovi*)?

Navrhované hodnocení:

v Hradci Králové, 15. 8. 2020

Mgr. Jaroslav Sommer